

KÖKSGBILD

Vislande
från träd till träd
flyr morgonvinden.
Hägen står
den himmelsblå skogen.
Fågelsången
stiger upp
ur sina bäddar.
Regnet
gnistnar vänligt
efter regnen.
Så är livet ändå skönt
att skåda,
solen glöder
i en droppe kåda.

KÄRLEKENS MUSIK (2'00")

Det var en solig dag,
en dag så ung,
och på en enslig väg —
Det var en junidag,
vid vägen
en himmelsblå
förgåttnigej.

Det var en sommandag —
Det var en tidlös dag,
den kommer ej igen,
men bortom rum och tid
den lyser än.

Har du ställt som blommorna i solen?
Har du följt en valflöjts glädjeprång?
Har du vandrat på en blomsterbrygga
till ett "över", till en fågelsång?

Om blåa indianer plötsligt skulle gå
i blåa kläder över blåa vägar,
någ skulle länge undrande vi stå?
Om skogens fjäddar plötsligt lyste blå,
vore ej himlen här på jorden dæ?

Som liten fågel längtar
till sitt eget land,
det land som juniormorgens är
där fåglar har sitt bo,
så längtar varje ensam,
varje mörkosjäl,
till minsta strålnrike,
till ett liv på strå.

Det var en solig dag,
en dag så ung,
och på en enslig väg —
Det var en junidag,
vid vägen
en himmelsblå
förgåttnigej.

Det var en sommandag —
Det var en tidlös dag,
den kommer ej igen,
men bortom rum och tid
den lyser än.

OM DAGEN VID MITT ARBETE

Om dagen vid mitt arbete
är du uti mitt sinn'.
Om natten när jag sover
är du i drömmen min.
Om morgon när jag vaknar
vem saknar jag väl då?
Jag saknar lilla vännen
som är lång härrä.
Jag gömmer i mitt hjärta
en bild utav min vän,
I seglen glimmar solen,
en gång för länge sen.
Ej någonting i himmel,
ej någonting på jord
kan skilja mig från vännen
som givit mig sitt ord.

ROSEN (1'25")

Gud har skapat en underlig ros,
som blommar varje dag.
Att nalkas den rosen ensam
är att nalkas sitt jigg.

Allt vad människan liden
i sin längtan till Gud,
talar om den rosen
som är så mild och ljuv.

Gud har skapat en underlig ros,
som ingen dödt vet av.
Den rosen heter kärlek
och skall stå på din grav.

GLÄDGENS BLOMSTER (1'30")

Glädjens blomster i jordens mull
äck visst aldrig gro.
Kärlek sjöflj för förtälig är
för sitt hjertas ro.
Men derovan för hopp och tro
blomstrar de elfvigt friska:
Hör du ej hur andan ljufv
om ditt till hjertas hviska?
Ja, den himmel, där glädjen bor,
tar din bön emot.
För de blommar som dö i sol
för på sorgen bot.
Men derovan—

PARLOS SKÖNA, ÄNGDER GRÖNA

Ökavariationer som en melodi från
Skattubgyn (1'45'')
SARONS LJULA (1')

Jag vet en äng så friak och grön,
där morgondagens strålar skön,
där Sarons ljula utan fläck,
stär vid den klara vattubäck
och bugar för en himmelsk vind
sin skuldsvita kind.

Den lilla gav en valflukt fin,
ja den var juvara än vin.
Ibland kerubur nu hon står,
och himlen sjunger hennes lov.
Ja, nu hon står i himmelsk skrud
i evighet hos Gud.

ÄVENTYR

Att en gång segla,
att stöta ut från sig själv,
att våga på nytt passera
staveporten!

Att en gnista
ur tvivlets brinnande vägg
fängas av andans vind
och slungas mot järnhimlen.

Att vakna i Guds hand,
att inte vara rädd
— men radda.

NÅR SKOGENS KÄLLOR TVYSTNAT (1'55)

Når skogens källor tystnat,
blir jag stilla.
Jag vet ej mer
vad världens oro är.

Dess många röster
kan mig ej förvilla.
Blott av min egen oro
stors jag här.
Jag står och lyssnar
till en evig källa,
som ingen ser
men som mig tröst beskär.

Mitt eget hjertas klara vattenkälla.

SALIGHETENS HÖJDER (1'05)

Vårt hemland
är ej djupen,
där vi rör oss
och är till —
men salighetens höjder,
ditt vil vill.

Som droppar
från en vattenfjädern
fjädernskrud
vår syndabörda
faller,
när vi möter Gud.

MARIAS VÄNTAN (1'15")

Maria väntar i ro sitt barn,
brinn stjärna i natten.
Och Döden spinner kring dem sitt garn,
brinn stjärna i natten.

Maria väntar i tro sitt barn,
brinn stjärna i natten.
Och Livet löser på Dödens garn,
brinn stjärna i natten.

KANSKE DET ÄR NATT HOS DIG

Kanske det är natt hos dig,
kanske stjärnor glimma
över svarta djup hos dig
i din sista timma.
Kanske världen denna natt
liknar evigheten:
Låjon vandras där med lamn
över smärtsamma beten.

Bo Setterlind Roland Forsberg Joni Birgit Rundgren

Kanske det är natt hos dig,
Bethehem till minne,
natt som på Herodes' tid,
och din stund är inne.
Kanske på ditt hjärtas port
som en fattig broder
Guds klapp och du ser
framför dig Guds moder.

Kanske det är natt hos dig,
kanske stjärnor glimma
då Guds moder ser på dig
i sin födselotinna.
Kan du neka henne rum,
som i sådan smärta
bär Guds evangelium
till ditt mörkshjörta?
Kanske det är natt hos dig ...

NÅGON DU KÄNNER (1'22")

Någon du känner, är din bästa vän,
är beredd att ge dig allt
utan att begära någonting igen.
Någon du känner har för dig idag
lagt ett ord av guld och har,
utan att behöva, trätt till ditt förvar.
Någon du känner, vill dig alltid väl
i nöd och glädje
hemlig vind i dals, aktam om din själ.

EVIGHETEN ÄR HÄR

De flesta talar om evigheten bortom.
Evigheten är här!
Låt dig inte vilseledas
av den som inte är inställd på
vad som ovanföer är.
Det får inte bli så,
att vi inte har tid med evigheten,
förrän vi är där.
Vi har tid.
Vi har evigheten här.

DET ÄR SANT (1'45")

Det är sant, att Jesus lever,
att Han är vår Broder här,
att för dig och mig Han beder
i en tom och galen värld.
Det är sant, att Jesus ser mig,
fast Han själv osynlig är,
vada som än i världens skär mig,
hela tiden är Han där.

Det är sant, att Jesus lider,
att Han själv vår bördä bär,
Han är Livet, Han är Friden
i en tom och galen värld.

Det är sant, att Jesus giver
allt för intet på vår färd,
att det är sant, att Jesus lever,
att Han är vår Broder här.

SKRIVAREN

Skriver Han ditt namn i klippans sten,
kommer havets våg att förgråda det.
Skriver Han ditt namn i sanden,
kommer tusen vindar att förstöra det.
Därför skriver Han ditt namn i himlen,
så att det står kvar för evigt.

PILGRIMSSÅNG (3'15")

Av alla nattens stjärnor
är en osigligt klar,
en överjordisk stjärna
som ej sin like har.

Och vill du söka källan,
som under stjärnan står,
du blir ej fri från mörkret,
förrän du målet når.

Du måste kanske vandra
i många, långa år,
förrän du målet finner,
ditt stjärnans strålar går.

Från vännar skall du skiljas,
ditt liv blir inget värt,
ja kanske allt du mister,
som du har hållit kär.

Håll ut, du Jesu pilgrim,
engång du kommer hem!
Du är på väg till himlen,
till Guds Jerusalem!

Av alla nattens stjärnor
är en osigligt klar,
en överjordisk stjärna
som ej sin like har.

DISTRIBUTION

EMI
ELECTRIC & MUSICAL
INDUSTRIES LTD
SVENSKA AB

proprius
böcker & musik

PROP 7716

MATUTIN I S:T BENOIT

Ser i Guds djupa valv du skimra de relaker.
Ser som av fåglar ljus? Besinna dig.
Här är du stilla. Här är du doften av krypta.
Du som är fjärran. När skall du finna mig?
Ute är natt. Ute är djupa jorden.
Stig i mitt klara ljus. Besinna dig.
Ser i Guds valv du skimra. Här är nära döde
Du som är fjärran. När skall du finna mig.

FABODSÅNG (2'22")

Solen strör sitt röda guld
över åkrar och ångar,
sine Gud den skörd de lämnar.
Köksävi en gång bli mull,
du min hjärtelike kär,
skördetiden kommer nära.
Göken har ropat: Koko!
Ekot har svarat: Koko!
Alltfrån söder, vännen min.
Länge än står skogen röd,
änd bort vi oss ämna,
ingenting är mer som hemma.
Men till Gud i liv och död,
kan vi trygga oss lämna.
Han har hjälpt oss ur Gehenna.
Göken har ropat: Koko!
Ekot har svarat: Koko!
Alltfrån öster, vännen min.

DÖDEN TÄNKTE JAG MIG SÅ (1'45")

Det gick en gammal odalman
och sjöng på åkerjorden.
Han bar en frökrög i sin hand
och strödde mellan odan
för livets bördan och livets slut
sin nya fröskörd ut.
Han gick från soluppgång till soluppgång.
Det var den sista dagens morgon.
Jag stod som harens ung, när han kom.
Hur ängestfull jag var inför hans vackra så!
Då tog han mig och satte mig i korgen
och när jag somnat, började han gå.
Döden tänkte jag mig så.

DET HIMMELSKA LANDSKAPET

Djupt i dalen går en vacker väg.
Djupt i dalen hör vi valhund -
Djupt i dalen står ett vackert träd.
Djupt i dalen finns en härlig källa.
Djupt i dalen syns ett litet kor.
Djupt i dalen bor ditt vackra själ.

SOM LAMMEN STILLA VANDRA

Som lammen stilla vandra
och beta på sin äng,
så vandra våra själar
när Herren går bland dem.
Han för oss alla hem.
Han oss all tid bevarar
från frukten och från fara
inunder himmelen.

Flöjt: Claes Hellman

Inspektionen gjordes den 6 och 7 april 1972
i Vasterledskyrkan, Bromma. Tekniker var
Bengt Göran Staaf, Ås Ljistering.
Gravering och fullteckning: Europa Film.
Pressing: Grammolut. Konvolut/foto:
Roland Grundel; formgivning:
Robert Turner. Tryck: General Printing,
Sundbyberg.

Initiativtagare: Jacob Bofthius.

© 1972, Proprius förlag, Stockholm

röster, flöjt och orgel